

Pihenőhelyek a városban

Városunkban, szerintünk a legismertebb, legkedveltebb és leglátogatottabb pihenőhely a Csónakázó-tó és a szomszédságában található Jubileum-park.

Mi mégis a Népház melletti ligetről írunk.

Ezt a területet a Népház út, a Jászai Mari Színház, a Bányász Gyógyfürdő és a Ságvári út határolja. A park bejáratánál tábla figyelmezteti az arra járókat, hogy védett terület.

Úgy gondoljuk, hogy ez a szép, és védetté nyilvánított park kicsit „mostoha” látogatók tekintetében.

A Ságvári úton lakók a közelebbi Május 1 parkot látogatják inkább, a Cseri lakótelepen pedig nem sokan laknak, s nekik közel van az „igazi” erdő, hiszen a lakótelep a város szélén, az erdő mellett található. A város többi részéből pedig biztosan nem jönnek ide azért, hogy sétálgassanak kicsit.

Egy kirándulásunk során pihentünk meg itt, akkor vettük észre, milyen kincs van Tatabánya, a tatabányai emberek birtokában.

Mit is láttunk?

Az erdős terület közepén piciny tó, a tóban csepp kis sziget, amire fahíd vezet át. A szigeten pad.
A tó körül sétaút vezet, amelyről több irányban is le lehet térni, apró „erdei” sétautakra.
Természetesen kényelmes padok is vannak, a pihenni vágyók számára.

Megtalálható még az a két kőhíd is, ami akkor épült, amikor a MÁK Rt., kialakította ezt a mesterséges tavat, amikor még Vida Jenő Park volt a neve ennek a területnek.

Déli irányban az I. világháborús emlékműhöz jutunk,

ha pedig É-i irányba indulunk, a Színházhoz érünk.

A színház felé sétálva kopjafákat, székelykaput látunk.

Ezek a gyönyörű alkotások korábbi bányásnapok fafaragó táboraiban készültek, amikor még a park adott otthont a fafaragó művészek táborának; a környéken lakók örömeire.

Akkor naponta több százan sétáltak ki megnézni, hogyan haladnak a táborlakók a munkával, az alkotással.

A hatalmas fák alatt a tavalyi avar és lehullott makk között - az idei enyhe télnek köszönhetően -, már bújnak az erdei virágok. Apró bogarak jönnek-mennek, a tó vizében halpikkely csillan, tetején hamarosan láthatóak lesznek a tavirózsák idei hajtásai, s aki ügyes, találkozhat a tóban élő teknőssel is.

Mi csak egy kacsapárral találkoztunk, ők békésen úszkáltak a jelenleg nagyon szép, tiszta vízben.

Fejünk felett madarak daloltak, s amikor ezt a nyugalmat nem zavarja meg egy-egy autó hangos dudálása, akár egy magas hegy tetején, egy tengersizem mellett is érezhetnénk magunkat.

Az az igazság, hogy mi sem ezen a környéken lakunk, de kísérőnk, egyik csapattársunk nagymamája elmesélte, hogy osztálytársunk anyukáját kisbaba korában nagyon sokszor sétáltatta ebben a parkban. Így aztán egy picit máris a miénk is lett a Liget!